

[Bodil Thrane]

ges, inden man kan røre ved andre, men det ligger desværre ikke lige for med disse forenklinger, og derfor skal jeg anbefale dette lovforslag om øgede henlæggelser til vedligeholdelse i private udlejningsejendomme.

Når der kommer flere penge på de konti, er det selvfølgelig ønskeligt, at man også får noget for pengene, og at der laves nogle egentlige vedligeholdelsesplaner. Der er i lovforslaget nævnt nogle 5-årige perioder, hvori man har mulighed for at foretage yderligere henlæggelser end dem, der er foreslået i lovforslaget, men hvis der ikke er behov for forbedringer, er der også mulighed for at begrænse henlæggelserne. På den måde håber vi, at der også kommer gang i en forbedring til glæde for lejere og ejere og til gavn for beskæftigelsen. Det er også i det lys, man skal se forslaget om, at renten på lån fra Grundejerns Investeringsfond nedsættes fra 8 til 7 pct. Gennem en forhandling med GI's bestyrelse ønsker man ligeledes at øge fondens udlånsvirksomhed med mere, end de foreslåede henlæggelsesbeløb befordrer.

Som sagt forventes der med lovforslaget en forbedring af lejlighedernes standard og en forøget beskæftigelsesmulighed, og vi er helt klar over, at det også vil betyde øgede statsudgifter på boligsikringsområdet, men vi har en stor interesse i at få løftet boligstandarden, og derfor vil vi meget gerne arbejde positivt for at få dette lovforslag igennem.

Pelle Voigt (SF):

Da boligministeren virkede så sønderknust før over vores afstandtagen fra lovforslag nr. L 142, vil jeg starte med at sige noget lidt pænt om dette forslag, og det er, at jeg synes, at ideen om, at ejere og lejere i fællesskab kan aftale en 5-årig vedligeholdelsesplan og på den måde gennemføre ekstraordinære vedligeholdelsesarbejder, er sympatisk og klog.

Hovedproblemet ved dette forslag er, at vi kan være sikre på, at det vil medføre husleje-forhøjelser, men vi kan håbe, at det også medfører forbedringer af vedligeholdelsen.

Vi har nemlig stadig væk ikke løst det problem at sikre, at de midler, der hensættes til disse forløb, faktisk anvendes i overensstemmelse med vedligeholdelsesformålet, og så længe det problem ikke er løst – skønt der burde være et flertal i Folketinget for det, hvilket vi fik demonstreret ved udgangen af sidste folketings-

samling – finder jeg det egentlig en lille smule uanstændigt, at man pålægger lejerne husleje-forhøjelser. Det kan være, at vi kan overbevises om, at de nuværende henlæggelser ikke er tilstrækkelige, men at føre den argumentation frem i en situation, hvor der mange steder sker en udsivning fra disse vedligeholdelseskonti, eller hvor de overhovedet ikke er til stede, forekommer mig meget betænkeligt.

Ud fra det synspunkt vil vi se på dette forslag under forhandlingerne i Folketingets Boligudvalg og forsøge at få sikret, at vi i forbindelse med behandlingen af forslaget eller på anden vis får skabt en situation, hvor de midler, der fremtidig afsættes til vedligeholdelse, for det første faktisk er til stede, og for det andet anvendes til vedligeholdelse; før det er sikret, forekommer det ikke rimeligt at udskrive efterregninger til lejerne.

Kirsten Jacobsen (FP):

At hensætte øgede midler til vedligeholdelse i den private udlejningsmasse er både rigtigt og nødvendigt, og i modsætning til hr. Pelle Voigt er jeg faktisk overbevist om, at der rent faktisk vedligeholdes for langt flere penge, end der er hensat. Som følge deraf vil jeg heller ikke have noget som helst imod, at man kunne kontrollere, at det var sådan, fordi alle ordentlige grundejere naturligvis ville være parat til at dokumentere, at pengene var brugt op, for jeg tror, de fleste har måttet lægge mange af deres egne penge oveni.

Men når det forholdsvis positive er sagt, er jeg nødt til at sige, at ligesom vi har gjort i de sidste 20 år, vender Fremskridtspartiet sig skarpt imod, at man skal have tvangsinddrevne penge opsparet i en centralistisk fond som Grundejerns Investeringsfond. Den er akkurat lige så centralistisk som Lønmodtagernes Dyrtdisfond og andre centralistiske fonde, og det er mig ubegribeligt, at det ikke snart er gået op for dette Folketing, at man burde opløse denne fond og få pengene tilbage til ejendommene. Ejendommene har konti i hvert eneste pengeinstitut, og man kunne kontoføre pengene dér i stedet for at ansætte en masse mennesker inde i Nørre Voldgade til at administrere dem; det er mig simpelt hen ubegribeligt, når bankerne kunne tage sig af det.

Jeg er overbevist om, at man har forskellige årsager til, at man ønsker det – man tror må-